

[Forsvarsministeren]

bejdere i arbejdet med bygningsstandsættelserne derude. Dertil kan jeg sige, at de 6,4 mill. kr., jeg har ansøgning om i finansudvalget, netop skal gå til arbejde, som vi forestiller os at ikke mindst de unge arbejdsløse christianitter på lige fod med andre efter de normale regler kan deltage i. Det drejer sig her om 51 større bygninger – heraf er 16 fredet i klasse A – og 50 mindre bygninger og skure. Det er forskellige former for arbejde, som skal foregå på disse i alt over 100 bygninger.

Jeg forstår, at kristeligt folkeparti ikke mener, der betales noget for arealet derude af christianitterne. Det gør der: der betales ca. 80 kr. pr. måned af de fleste af dem, der bor derude, og det er bl. a. de beløb, vi bruger til en række af de arbejdsopgaver, der er udført, og som skal udføres.

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

Som forsvarsministeren bebudede, skal jeg komme med nogle oplysninger om planlægningen for Christianiaarealerne, som også skulle være et svar på nogle af de spørgsmål, der blev rejst af bl. a. fru Ebba Strange, fru Grethe Philip og hr. Tastesen.

Jeg kan oplyse, at situationen er den, at kun en mindre del af arealerne, nemlig ca. 4½ ha, vil kunne bebygges, medens resten, ca. 28½ ha, består af fredede voldanlæg. For den del af området, der kan bebygges, har kommunen lavet et forslag til byplanvedtægt, der udlægger området til boliger og lokale institutioner. Denne byplanvedtægt er godkendt af planstyrelsen, men styrelsens afgørelse er påklaget til mig. Uanset den afgørelse, der måtte blive truffet i klagesagen, står det fast, at der skal udarbejdes en lokalplan, før den eksisterende bebyggelse kan nedrives og et nyt byggeri gennemføres.

Jeg kan oplyse, at det er Københavns kommune, der skal forestå den lokale planlægning. De fredede voldanlæg er i kommunens § 15-rammer udlagt til park, men der er ikke taget stilling til, hvordan de fredede bygninger på voldanlægget skal anvendes.

Jeg kan oplyse, at regeringen finder, at man må undgå til sin tid at stå i den situation, at der kun foreligger en plan, der fastlægger den nærmere anvendelse af den bebyggelige del af Christianiaarealerne. Det er derfor regeringens opfattelse, at der må fin-

des en planlægningsmæssig helhedsløsning for anvendelsen af såvel voldanlæggene og de fredede bygninger som den bebyggelige del.

Denne helhedsløsning har været drøftet mellem overborgmesteren og mig og vores embedsmænd på en række orienterende møder, og det er nu hensigten, at den skal nærmere drøftes og udformes i det planlægningsudvalg, som forsvarsministeren omtalte i sit indlæg. Der er med henblik på en sådan nærmere konkret drøftelse indkaldt til møde om dette spørgsmål, og jeg forventer, at man vil kunne gå i gang med en længere møderække, hvor man finder frem til en løsning.

Det har været drøftet både i borgerrepræsentationen og i pressen, om man skulle have to adskilte planer eller det skulle være én eneste plan. For regeringen er det afgørende, at det er en helhedsløsning. Om man har to delplaner i en helhedsplan, er for så vidt ligegyldigt. Det, der for os er det vigtige, er, at det bliver en løsning, der tager hensyn til helheden, og at man altså – helst også samtidig – når frem til en fælles ændret udnyttelse af de samlede arealer.

Tastesen (S):

Fru Inge Krogh tager mig til indtægt for det synspunkt, at der findes menneskelige skadevirkninger i Christiania. Ja, der vil altid opstå menneskelige skadevirkninger, når brug fører til misbrug både af de hårde stoffer og af de bløde stoffer, og det gælder såvel i Christiania som uden for Christiania. Jeg gav i min ordførertale udtryk for, at vi netop må forsøge på at opbygge positive ting, der gør, at disse forhold ikke bliver det centrale i disse menneskers tilværelse. Ved at udvikle et kreativt miljø, ved at få de unge arbejdsløse i sving, således som forsvarsministeren udtrykte det for et øjeblik siden, vil man opnå ikke alene at forhindre det, hr. Jens Møller siger, nemlig at mennesker, specielt i Christiania, går til grunde, men også, at der er nogle mennesker derude, som i den givne situation, hvor vi har en krise i samfundet, og hvor mange mennesker også udenfor er i risiko for at gå til grunde, netop kan klare en udfordring på en bedre måde, end de måske ellers kunne. Det opfatter jeg i hvert fald som noget positivt.